

Minister b. Dzielnicy Pruskiej ogłosi ustawę w redakcji, uwzględniającej powyższe zmiany ustawy z dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 52, poz. 335).

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Za Ministra b. Dzielnicy Pruskiej:

Adam Poszwiński

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. W. Chodźko

517.

U S T A W A

z dnia 18 grudnia 1919 roku

w przedmiocie amnestji przy przekroczeniach przepisów o państwowych podatkach i opłatach stemplowych, obowiązujących na terenie b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 1. Kto wbrew obowiązującym na ziemiach b. Dzielnicy Pruskiej przepisom prawnym przez niezłożenie deklaracji lub innych danych istotnych w czasie do 1 lipca 1919 r. udaremnił wymiar podatków, wymierzonych przez państwo, który opiera się na deklaracjach i innych danych istotnych, składanych przez osoby, obowiązane do płacenia podatków, jakoteż kto wbrew obowiązującym przepisom prawnym w tymże czasie przez złożenie nieprawdziwej deklaracji lub innych nieprawdziwych danych bądź udaremnił, bądź usiłował spowodować wymiar tych podatków w kwocie niższej, niż należy się według ustawy — wolny jest od kary i nie jest obowiązany płacić dodatkowo za lata ubiegłe, jeżeli do 31 marca 1920 r. złoży właściwej władzy skarbowej deklarację, względnie dane zgodne z prawdą. Dotyczy to wszystkich wypadków, w których do czasu przedłożenia zgodnych z prawdą deklaracji, względnie prawdziwych danych, nie zapadło prawomocne orzeczenie co do kary.

Przepis powyższy dotyczy także wypadków, w których złożono rozmyślnie nieprawdziwe deklaracje lub inne nieprawdziwe dane bez zamiaru udaremnienia właściwego wymiaru podatku.

Art. 2. Osoby, które w czasie do 1 lipca 1919 r. nie dopełniły obowiązku uiszczenia opłat stemplowych w myśl przepisów obowiązujących na ziemiach b. Dzielnicy Pruskiej, wolne są od kar, przewidzianych w odpowiednich przepisach, jeżeli kwotę, przypadającą tytułem opłaty skarbowej, uiszcza dobrowolnie do 31 marca 1920 r.

Art. 3. Jeżeli w czasie do 1 lipca 1919 r. oświadczono nieprawdę celem spowodowania wymiaru opłaty skarbowej w kwocie niższej, niż należy się według ustawy, winny wolny jest kary, jeżeli do 31 marca 1920 r. poda władzy skarbowej dane zgodne z prawdą. Dotyczy to wszystkich wypadków, w których do czasu dostarczenia danych prawdziwych nie zapadło prawomocne orzeczenie co do kary.

Jeżeli winny równocześnie z dostarczeniem danych zgodnych z prawdą nie uiszczył kwoty, przypadającej tytułem opłaty, władza skarbowa może zwolnić go od kary pod warunkiem uiszczenia opłaty w pewnym terminie lub jej zabezpieczenia.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie jej powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów
Skulski

Za Ministra b. Dzielnicy Pruskiej
Adam Poszwiński

518.

U S T A W A

z dnia 18 grudnia 1919 r.

o przedłużeniu terminów przedawnienia, oraz przedstawienia do zapłaty kuponów procentowych, rentowych i dywidendowych na terytorjum byłej Dzielnicy Pruskiej.

Art. 1. Pretensje przewidziane w § 1 rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 31 października 1918 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy, str. 1283) a dotąd nie przedawnione, nie ulegają przedawnieniu przed upływem dnia 31 grudnia 1920 r.

Art. 2. Terminy przedstawienia do zapłaty kuponów procentowych, rentowych i dywidendowych, przewidziane w rozporządzeniu Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 28 marca 1918 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy, str. 153), przedłuża się do dnia 31 grudnia 1920 r. włącznie.

Art. 3. Rada Ministrów władna będzie przedłużać moc obowiązującą niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia. Wykonanie jej powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Skulski

Za Ministra b. Dzielnicy Pruskiej:
Adam Poszwiński

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński